

[Ivar Hansen]

Svend Auken: hvordan skal man kendetegne en politik, der fører til større arbejdsløshed, større sociale problemer, flere og flere virksomhedslukninger? Skal det forstås sådan, at det var udtryk for en progressiv og fremskridtsvenlig politik? Ja men det var jo den udvikling, vi så, da hr. Svend Auken havde et medansvar i regeringen. Er det da en reaktionær politik, hvis man stiller sig i spidsen for en udvikling, der betyder, at virksomhederne kan ekspandere, at der over en 3-årig periode kan skabes 100.000 nye arbejdspladser, at flere og flere får lettere ved at bygge hus – også unge mennesker – fordi renten mere end halveres? Er det udtryk for en reaktionær politik? Jeg synes, hr. Svend Auken vender argumentationen fuldstændig på hovedet.

Man ønsker at fremstille den politik, vi også i venstre har været med til at gennemføre, som en politik, der har haft det som sit væsentligste formål at skabe problemer for danskeren, for borgeren, skabe vanskeligheder. Besparelser har vi gennemført osv. osv. Men hvad har formålet været med det alt sammen, hvad har hensigten været? Har der været en mening i tingene? Ja, det har der. Der har været den mening, som det først og fremmest fra statsministerens side gang på gang er blevet understreget, at det igen skulle være lettere at være dansker, og jeg vil gerne for mit vedkommende tilføje: det skulle også gerne være mere og mere trygt at være dansker, og det ved jeg i høj grad er udtryk for regeringens synspunkter. Det mener jeg også det er blevet i løbet af de sidste 3 år. Betydelig flere mennesker ser nu fremtiden i møde med tryghed og forventning. Derfor er det vigtigt, at den politik, der er ført, får lov til at løbe videre, og det har jeg en betydelig forhåbning om kan finde sted.

Socialdemokratiet sagde på sit årsmøde her for nylig: det kommunale selvstyre skal genindføres. Det lød jo flot, hr. Svend Auken. Hvad var situationen for blot 3-4 år siden i langt de fleste af landets kommuner? Det var en situation præget af stigende sociale udgifter, fordi arbejdsløsheden steg ude i kommunerne og i de enkelte virksomheder. Det var en situation præget af, at de kommunale skatteprocenter nødvendigvis måtte stige, og jeg spørger: hvad er kommunal selvstændighed og kommunalt selvstyre værd,

hvis man også i kommunerne skridt for skridt nærmer sig den økonomiske afgrund?

Derfor er vi tilfredse med, at der uanset problemerne og diskussionerne i forhold til kommunerne trods alt har været – sådan har vi iagttaget det – en klar vilje til også fra den side i vort samfund at tage del i den genopretningspolitik, regeringen har ført. Derfor siger jeg her i dag: det kommunale selvstyre har det betydelig bedre i dag end for 3 år siden. Det har bl.a. én klar årsag, nemlig den, at økonomien i kommunerne er betydelig bedre i dag end for 3 år siden. Kun på den måde kan man forbedre det kommunale selvstyre, og det er i høj grad vores hensigt også at bidrage hertil i den samling, som nu tager sin begyndelse.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Ivar Hansen udtrykte glæde over, at det nu omsider var muligt at få brudt Danmarks Radios monopol, og noget lignende sagde statsministeren i sin åbningstale.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i de sidste 2 år her i folketinget har været et flertal for at bryde Danmarks Radios monopol, og at det alene er regeringens stædige fastholden ved, at man ville have reklamer i TV2, der har gjort, at vi ikke har kunnet få brudt monopolet.

Hr. Ivar Hansen glædede sig også over, at man nu kunne komme til at tale indhold i stedet for reklamer. Jeg spørger: hvis skyld er det, at vi ikke har kunnet komme til at tale om indhold i TV2? Hvis skyld er det, at spørgsmålet om reklamer er blevet det vigtigste for regeringen i denne sag? Det drejer sig for regeringen ikke så meget om at få brudt Danmarks Radios monopol som om at give erhvervslivet et TV2. Vi andre, der ønsker et TV2 uden reklamer, ønsker at bryde Danmarks Radios monopol og give befolkningen et TV2, som befolkningen kan være tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Man sidder uvilkårligt og spørger sig selv, om det dog ikke er mageløst, så stor en part af taletiden pensionisterne har optaget her i dag. Og det næste spørgsmål, man stiller, er